

УДК 352.072:004

Магиляс Ю. В., аспірант спеціальності 281 Публічне управління та адміністрування

Науковий керівник: Квітка С.А., д.держ.упр., професор кафедри державного управління і місцевого самоврядування

(Національний технічний університет «Дніпровська політехніка» (м. Дніпро, Україна))

ЦИФРОВІ ПЛАТФОРМИ В ПУБЛІЧНОМУ УПРАВЛІННІ: ВИЗНАЧЕННЯ ПОНЯТТЯ

Перебіг цифрової трансформації суспільства та економіки природнім чином створив можливості та необхідність до перетворення держави та інших органів публічного управління в цифрові платформи [1]. Оскільки такі концепції та підходи ще не мають сталого понятійного апарату, актуальним завданням, на наш погляд є дослідження різних точок зору на це явище і спроба визначити загальні риси уявлень про державу, як цифрову платформу (ЦП).

Крістіна Моєр [2] визначає ЦП як гібридну структура, складну інформаційну систему, яка дозволяє контрагентам обмінюватися, розширювати чи покращувати цифрові процеси та можливості на благо всіх зацікавлених сторін, які беруть участь у загальній системі цифрового управління.

Датський спеціаліст Джеремі Мілард [3] вважає, що ЦП це відкрите середовище та екосистема зі зрозумілим набором змодельованих правил, допоміжних посібників для користувачів, ресурсів та служби підтримки, які стимулюють співпрацю представників усіх референтних груп для створення не лише суспільної цінності, а й цінності для кожного учасника окремо так, як він її розуміє.

Алекс Моазед і Ніколас Джонсон [4] у своїй роботі розглядають ЦП як прискорювача обміну цінністю між двома та більше групами користувачів, споживачів та виробників. Вона забезпечує контроль та оцінку результату, а у разі суперечки між постачальником та споживачем може навіть виступити первинним арбітром

Можна говорити, що ЦП частіше за все розглядається як, технологічна база для підтримки онлайн-спільнот та один із ключових інструментів цифрової трансформації, що забезпечує інформаційний обмін та транзакції між великою кількістю користувачів. Це сукупність технологічних рішень, які створюють основу для функціонування спеціалізованої системи цифрової взаємодії.

Особливостями ЦП виділяють такі: алгоритмізація взаємодії учасників ЦП; взаємовигідний характер відносин учасників платформи; велика кількості учасників взаємної діяльності, які використовують платформу; наявність єдиного інформаційного середовища, в якому відбувається взаємодія учасників; відповідна цифрова інфраструктура.

Для всіх уявлень про ЦП характерно розглядати її як систему, що складається з програмних та програмно-технічних засобів, що забезпечують доступ третіх осіб до цифрового середовища, в якому відбувається публічна взаємодія та інша діяльність, здійснюється розробка або функціонує відповідне програмне забезпечення, реалізуються роботи або публічні послуги.

На основі розуміння поетапності та зрілості цифрової трансформації публічного державного управління, прийнятого фахівцями у сфері розвитку та підтримки цифрового врядування [2, 5], концепція ЦП є практичним відображенням ідеї «цифрового уряду», орієнтованої на забезпечення онлайн-доступності традиційних державних послуг за допомогою спеціальних цифрових комунікацій.

Виходячи з вищенаведеного, з нашої точки зору, ЦП - це система алгоритмічних взаємовигідних відносин між значною кількістю незалежних суспільних учасників та акторів, здійснюваних в єдиному інформаційному середовищі, що призводять до зниження трансакційних витрат за рахунок використання цифрових технологій роботи з великими даними і використанням штучного інтелекту..

У визначенні зовнішніх джерел під ЦП часто розуміють гібридну структуру, складну інформаційну систему, яка дозволяє контрагентам обмінюватися, розширювати або вдосконалювати цифрові процеси та можливості на користь усіх зацікавлених сторін, залучених до спільної цифрової системи [2].

Також слід відзначити, що більшість авторів розглядають формування ЦП в публічному управлінні як такі, що пов'язані із стратегіями цифрового розвитку, які продовжують і розвивають попередні стратегії електронного урядування, але безпосередньо пов'язані з тотальною цифровізацією процесів управління та впровадження штучного інтелекту в публічне управління .

Список використаних джерел:

1. Квітка, С. (2020). Цифрові трансформації як сучасний тренд періодичного циклу розвитку суспільства. *Збірник наукових праць Національної академії державного управління при Президентові України. Спецвипуск.* 2020. С. 131–134. <http://doi.org/10.36.030/2664-3618-2020-si-131-134>
2. Moyer, K. (2016), “Three Styles of Digital Business Platforms”, *Gartner Research*, 12 october, ID G00317581. Retrieved from <https://www.gartner.com/en/documents/3471540/three-styles-of-digital-business-platforms>
3. Millard, J. (2018). Open governance systems: Doing more with more. *Government Information Quarterly.* 35(4), 577-587.
4. Moazed, A. & Johnson, N. (2016). *Modern Monopolies: What It Takes to Dominate the 21st Century Economy.* New York: Saint Martins' Press.
5. Di Maio, A. (2017), “Introducing the gartner digital government maturity model 2.0. Gartner Research, 20 July 2017, ID G00334525. Retrieved from <https://www.gartner.com/en/documents/3764382/introducing-the-gartner-digital-government-maturity-mode> (accessed 02.08.2020).
6. Магиляс, Ю., Корсун, В., & Миргородська, М. (2023). Пріоритетні напрямки впровадження штучного інтелекту в публічне управління. *Аспекти публічного управління*, 11(4), 97-103. <https://doi.org/10.15421/152358>